

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 19. januar 2012

MMA/ J.nr. 2012-156

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 20. december 2011 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 87 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 87:

”Ministeren bedes med indhentelse af bidrag fra ministeren for sundhed og forebyggelse redegøre for, hvilke retskrav og efter hvilken lovgivning henholdsvis børn, som har været udsat for seksuelle overgreb og ikke-psykotiske børn har på psykologhjælp.”

Svar:

Den enkelte kommune, hvor et barn er bosiddende, er ifølge Serviceloven forpligtiget til at træffe afgørelser om foranstaltninger – eksempelvis iværksættelse af psykologhjælp – når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Kommunen skal vælge den eller de foranstaltninger, som bedst kan løse de problemer og behov, der forinden er afdækket i den børnefaglige undersøgelse, som kommunen har pligt til at gennemføre for at afdække barnets konkrete behov.

Der er indhentet bidrag fra ministeren for sundhed og forebyggelse, som oplyser følgende:

”Det følger af sundhedslovens bestemmelser vedrørende kommunale sundhedsydelse, at kommunerne skal bidrage til at sikre børn og unge en sund opvækst og skabe gode forudsætninger for en sund voksentilværelse. De kommunale tilbud skal ifølge loven tilrettelægges, så der dels ydes en generel forebyggende indsats, dels en individorienteret indsats, der retter sig mod alle børn, samt en særlig indsats, der specielt tager sigte på børn med særlige behov. For at sikre, at børn og unge med særlige behov, f.eks. en ikke-psykotisk lidelse, får en forebyggende indsats og nødvendig støtte, skal kommunerne oprette en tværfaglig gruppe, der skal understøtte, at den en-

keltas udvikling, sundhed og trivsel fremmes, og at der i tilstrækkeligt omfang formidles kontakt til lægefaglig, psykologisk og anden sagkundskab.

Kommunerne har således efter sundhedslovgivningen men også efter den sociale lovgivning og undervisningslovgivningen en forpligtelse til at yde en indsats til børn og unge med særlige behov - dette sker typisk gennem de pædagogisk-psykologiske rådgivninger, børne-ungerådgivninger o.lign. Kommunen skal ved behov samarbejde med barnets praktiserende læge, og for så vidt angår de børn og unge, der har behov for et mere specialiseret behandlingstilbud, i samarbejde med de praktiserende børne- og ungdomspsykiatere eller den regionale børne- og ungdomspsykiatri. Behandlingen i børne- og ungdomspsykiatrien bygger på en tværfaglig og tværprofessionel indsats, hvor bl.a. psykologer typisk indgår i udredning og behandling af henviste børn og unge.

Det følger endvidere af *Bekendtgørelse om tilskud til psykologbehandling i praksissektoren for særligt udsatte persongrupper*, nr. 300 af 7. april 2011, at voksne, der, inden de er fyldt 18 år, har været ofre for incest eller andre seksuelle overgreb, har ret til op til 12 konsultationer hos psykolog med tilskud efter henvisning fra en læge.

Børn og unge under 18 med ikke-psykotiske lidelser kan ikke få tilskud til behandling ved privatpraktiserende psykolog. I mange tilfælde vil konsultationer hos en privatpraktiserende psykolog ikke være det rigtige tilbud til børn. I anbefalingerne i Sundhedsstyrelsens redegørelse om "Den børne- og ungdomspsykiatriske virksomhed - den fremtidige tilrettelæggelse" fra 2001 lægges der betydelig vægt på, at børn og unge med psykiske problemstillinger varetages af personale med viden og erfaring vedrørende psykisk syge børn og unge, samt at behandlingen typisk er tværfaglig, involverende flere personalegrupper. Psykologer tilknyttet børne- og ungdomspsykiatriske afdelinger har sådan erfaring, og tilsvarende vil social- og undervisningssektorens psykologer have viden og erfaring med børn og unge. Det kan derimod ikke generelt forventes, at praktiserende psykologer har specialkunderskaber vedrørende børn og unge, herunder vedrørende psykopatologi hos børn."

Karen Hækkerup

/ Lars Møller Christiansen